

## NOTA

Tots els que vulgan rebreus Setmanari de L'IGNORANCIA p' es corréu poden escriure directament à sa Direcció, enviant per adelantat un tri mestre.

# L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

PUNTS DE VENTA  
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,  
Pas d'en Quint,  
núm. 19.  
Can Rotger,  
Cadiena de Cort  
núm. 11.  
Can Pèp Tous  
Plassa de Cort,  
núm. 14.  
Can Planells,  
Sindicat, 59.

## ORGÀ Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.  
A domicili. Es trimestre..... 0'65 "  
Un any..... 2'50 "  
Números atrassats..... 0'10 "

## SONARÁ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓN Y REDACCIÓN: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. (3 mesos.... 0'85  
(1 any.... 3'25  
Dins España. (3 mesos.... 1'00  
(1 any.... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá plets y questions.

## UN VAGO Y UN VOGO.

Visquèm y veurèm còses. S' altre dia vaitx sentí una convèrsa que tenían un pagès mallorquí y un señó forasté; però que segons es seu mòdo de parlà deu sé molts d'años que viu à Mallorca, y per lo original qu' es en sí dita convèrsa, he pensat en publicarla en ses columnes del setmanari L'IGNORANCIA porque arrib à coneixement d' els ignorantis, com jò mateix. Escoltaumè ydò, y perdonau la molèstia.

—Veys, l'amo'n Tòni, (deya es señó forasté.) Vos no ignorau que jò si hé es vé que fa ja molts d'años qu' estich à Mallorca, no per axò be deixat d' esse forasté, y per lo mateix encara sent qualche paraula que'm còsta trabay desci-frarla, y per axò voldría em fesseu el favó de dirmè quina diferència trobau vos amb un *vago* y un *vogo*, porque à jò me pareix que tot vé à essè una mateixa cosa. ¿Que no 'u trobau axí, l' amo?

—Oh, Bon-Jesús! ¿Una mateixa cosa? ¡Sap qu' hey va d'equivocat, Don Pèp! Pens vostè qu' un *vago* es un hòmo y un *vogo* es una còl.

—¿Vòl dí qu' un *vago* y un *vogo* no es una mateixa cosa, segons vos?

—Ben segú que no, Don Pèp.

—Meyám, esplicauvós.

—Sí, señó, Don Pèp, vaitx à espli-carli lo qu' es un *vogo* amb tots els seus pormenors. Mirsè: comensaré per lo pri-mé de tot es seu origen. Peus, vostè que hey ha un hortolà que'n tot es de lo més pulcro, hòmo de gust y de criteri en totes ses séues feynes; axí es, que'n es seu degut temps, escullint un lloc à propòsit, prepara sa terra per sé un bon planté de còls, cuidantlo de regà quant es hora, tapantlo si creu que s'intempèrie de sa nit el puga perjudicá, y destaparló quant vé es dia perque se soley; tot, com vostè comprendra, amb s'objècte de veure si conseguirá trèure un bon planté; y quant vé es temps de trasplantarló, aquest bon hortolà trabaya sa terra abonantlè, girantlè y fentlì uns

solchs qu' enamoran. Quant heu té tot ja ben arregladet arranca es planté amb moltet de cuidado, y després el veurà amb sa xapeta en sa mà fent es clotet en es solch y aficantlì una d'aquelles coletes qu' ha escuhides de dit planté. Després de feta aquesta operació amb tot es coneixement que requereix tení un hortola, cada tres ó quatre dies les rega, cuidantlès perque no s' hi pòs oruga ni cap casta d' animalò, perque vajin de lo més bé; y succeheix moltes de vegades, señó, que aquest tan cuidadós hortolà, després d' haversé sacrificat per podè dù à plassa unes bònes còls, de aquelles ben apiñades perque li recom-pensigan es trabay qu' amb tant de cuidado hey ha fet, resulta, que moltes de elles han dit *nequaquam*, y no los ha donada la gana d' apiñarsè perque quedas recompensat's interès que per elles havia prestat s' hortola, y si criarsè d'un mòdo que no sou bònes ni per s' hortolà ni per cap més persona, perque únicament se son fetes amb ses fuyes molt altes y molt ubèrtes; esposantsè d' aquesta manerà à essè atacades per tota casta d' animalò que les menjan ses fuyes y les rohegan els nys, arruynantsè y podrintsè y per tal motiu à essè despreciades de l' amo y de tothom, y en últim resultat son tirades à dins d' un assoll de pòrchs y destruhides allà p' els barramòts de dits animals. Vamos; aquí té Don Pèp lo qu' es un *vogo*; mir vostè ara si hey ha gran diferència d' un *vago* à un *vogo*, suposat qu' un *vago* es un hòmo com queda dit.

—Tròp, l' amo, qu' heu feta una bona descripció de lo qu' es un *vogo*; però encara no heu dit pròu per deixarmè convençut de que *vago* y *vogo* no sia tot una cosa, y per lo mateix també jò vos esplicaré lo qu' es un *vago*. Escoltaumè: com es *vago* que té un bon hortolà que fa tot quant heu dit, y quisá encara més, per obtén una bona còl, qu' axò es sa seu esperaua, perqu' axí quedan satis-fets y cumplits tots els seus bons y justs desitjos, axí mateix hey ha un bon pare que cifra totes ses séues més belles esperances amb els seus estimats fiys, per-

que apenes son nats quant ja's desvetla, posant de sa séua part es més especial cuidado perque aquells infantons vajin bé. Tant prest comènsan à dí qualche parauleta ja'l seu pare, ajudat de sa séua espòsa, li enseña alguna fàcil oracioneta, com el Pare-nòstro, quants de Deus hey ha, etc., etc., perque l' vci crià un bon cristià y un bon ciutadà; axí es, qu' à s' edat de quatre ó cinch anys ja'l dú à s' escola comensant à gastà per instruirilò; y per pòch qu' aquell bon pare heu puga fé ja li dona carrera, sacrificantsè moltes de vegades fins à llevarse es pa de sa boca perqu' es seu fiy arrib à obtenir un bon porvenir, ó bé li fa prendre un ofici perque també puga contà amb un mòdo legal y honròs per assegurar d' aquesta manera sa séua subsistència. ¡Oh, l' amo'n Tòni! vos sabeu, perqu' es públich, que desgraciadàment hem de confessá qu' hey ha moltets de pares que plorran amargament els mals resultats que han tengut els sacrificis que tenen fets per los seus fiys, perque quant es vengut es temps en qu' havia de cuhi es bon fruyt tan desitjat, per pagà els interessos de lo gastat y recom-pensá els mals ratos que té passats per lo gran amò envers d' els seus infants, resulta, que com els *vagos*, han dit *nequaquam*; criantsè, faltant à la santa educació que tenen rebuda d' els seus cuidadosos pares, també com es *vogo* amb ses fuyes dretes y ben ubèrtes donant entrada à tots els vics, frequentant, en lloc de ses escoles ó tallers, establiments de mal gènero, cases dolentes y de joch ahont recueheixen, per efècte de aquelles passions mundanals, tota casta d' animalò que los rohega com à n' es *vogo* ses fuyes y s' uy, ó sia sa sòlut del còs y de s' ànima, essent d' aquesta manera despreciats de tothom, al veurerlos qu' amb so seu mal mòdo de viure han vengut à esse s' escandal de la societat, portant estampat en es colò de sa cara els mals efectes d' una vida impura, per aquest motiu son abandonats y despreciats, no solament de la societat, sinó també del Nòstro Pare Celestial y tirats à dins s' assoll del Infern y allà roheguts

p' els barramòts d' els Dimònids, en pago del mal mòdo còm han correspòst à n'els grans sacrificis fets p' els séus bondadosos païses, y per lo escandalosos que son estats à devant sa societat, à la qu' han deixat d' ajudá, còm devian, trabayant arregladament cadascú à n'es seu estat. Vamos, digaumè ara vos, l' amo'n Tòni, qu'no trobau que, moralment parlant, un *vago* y un *vogo* venen à essè una mateixa cosa?

—Don Pèp, vostè amb aqueixa espli-cació qu' ha feta des *vago* m' ha deixat sense paraula. ¡Còm-es-verla-santañí, que té vostè molta de rahó! sí, seño; amb so méu pòbre critèri, tròp que pòden anà ben plegats, perque son sinò-nims es nom d' un *vago* y d' un *vogo*.

Aquí teniu esplicada sa convèrsa que vos he dit vaitx sentí. Ara, estimats ignorants, vos deix amb sa llibertat de judi-cá y doná es vòstro dictámen sobre lo dit per l' amo'n Tòni y per Don Pèp; jò per mí vos diré que tròp que cap mica de falta farian à sa societat ni un ni s' altre.

UN RONDAYÉ:

### ES BÉ NO ES CONEGUT

FINS QU' ES MAL ES VENGUT.

Quant jò sòls quinze anys contava  
s' estudi vaitx comensá,  
però en llòch d' estodiá  
A n' es teatro m' en anava.

Quant à sa classe assistia  
no sabia sa llissó  
y es mestre amb molta rahó  
carabassa em prometia.

Mes de res axò servia  
à fi de que 'm corregís;  
jò de cafès cada dia  
en trescava cinch ó sis.

Fent sempre de calavera  
niugú em pogué subjectá,  
tant per beure còm per sumá  
pòchs me deixavan derrera.

Un pich monpare vengué  
à veure còm me portava  
y es mestre tot ley digué  
tot, tot axí còm passava.

Quant va sobre tot axò  
me llevá de ses escoles  
perque anàs à picà sòles  
qu' es s' ofici que tench jò.

Ara tench de trabaya  
tant en sa nit còm de dia;  
ó sinò qualche mitx dia  
sa panera no té pa.

Si fos ara, ¡Bón Jesús!  
sé ben cert qu' estodiaria,  
en es cafè no aniria  
ni à cap comèdia pús.

¡Oh, jovenets qui estodiau  
seys bona, sian bòns atlòts,  
que si cafès frequentau  
còm jò apleguereu garrots.

UN ESTODIANT D' ALARÓ.

### FET RARO.

L' any qui vé, ó sia l' any 1886, sa Corema serà tan alta que ja no heu podrà essè més. El *Corpus* caurá el mateix dia de Sant Juan, dia 24 de Juñy y farà 152 anys qu' aquesta cosa no se haurá vista.

Es derré any de Corema tan alta que hey ha hagut va essè l' any 1734 y els Jurats de Mallorca por solemnisá aquest aconteciment manaren fé quatre gegants y quatre gegantes representant à pareyes ses quatre parts del mon; Euròpa, Asia, Afrika y Amèrica y ultra d'aquests vuit personalges feren un' altre geganta que duya un peix en es ventre pérque representava la Mar. Aquests gegants anaren per primera vegada en dit any à sa processó del *Corpus* y varen essè molt aplaudits.

Còm l' any qui vé tenim sa mateixa solemnitat y Deu sap quants d' anys estarém à tornarlè tení, seria bò qu' els Retigidós que son ara els qui representan als antichs Jurats fessen qualche cosa d' extraordinari. No dirèm que fassen uns gegants nous perque s' època actual es més d' homos pigmèus que de gegants, però porfian fé unes bònes fires, per ecsemplo de comprá y vendre còses; y no de *hipòdromos*, que massa en saben ja de corre el cavalls de Mallorca per sa nostra desgracia. Y acompañades amb ses fires algunes festes pròpis de Mallorca d' aquelles que donan tant de gust à n' es públich y amb aquestes còses sólemnisiariam un fet tan extraordinari.

PEP D' AUBEÑA.

### LA BELLESA DE LA TERRA.

L' aubada exia xalesta,  
los auells à Deu llohavan,  
lo roser del seu balcó  
una nineta regava.

La primera poncelleta  
pòch ans s' havia badada.  
—Oh, quins colors tan hermosos;  
semblan (deya) als de ma cara!

L' ondemà les fulles belles  
mosties totes estavan.  
—Qui t' ha robat la bellesa?  
(sa nina li demanava.)

—Aprén de mí, jove hermosa,  
(deya la ròsa imitantla.)  
El qui m' ha dat la bellesa,  
ell mateix la m' ha llevada.

M. G.

### RECORT À MON ESTIMAT PARE

(Q. E. P. D.)

Baix freda llòsa de marbre  
mumpare està,  
qu' el tancaren dins sa tomba  
un any farà.  
Del Agost el dia quinze  
joli, trist record!  
no he tengut consòl pus may  
des qu' ell es mort.  
Quant m' en vaix al Cementèri  
la tomba mir  
y mou còr sense alegria  
dona un suspir.  
D' un ciprés la sombra fresca  
allà s' hi estén  
y quant el veix, la flamada  
d' amor s' encen.  
M' hi acost, y llàgrimes prònte  
cauen d' els ulls,  
y herbetes verdes hey neixen  
à caramulls.  
¡Oh, mumparet de ma vida!  
si jò pogués  
llevá aquesta triste llòsa  
baix del ciprés;  
estendrà prest ma vista  
per veurervós  
y llevà ja me tendrà  
per ben ditxós:  
però no puch, y corona  
vos ne faré  
de floretes y garlandes  
que cuhire  
de ses moltes qu' he regades  
amb lo méu plòr;  
y el temps de la méua vida  
mon tèndre còr  
suspirs darà per gosarvos  
joli, richi tresor!

A. T.

### XEREMIADES.

A Montissiò se celebrará demà la festa qu' els joves Congregants de Sant Lluís dedican, anualment al seu Patró. A les 7 y mitja d' es matí, comunió general amb música y cantichs; à les deu Missa solemne à tota orquesta y sermó que dirà D. Jaume Crespi, Pre. Es capvespre à les 7 y mitja, després del Rosari, s' esposarà Nostr' Amo, se cantarà s' Estació y el Trisagi (música d' En Torres); luego predicarà el distinjt orador P. Valero, Jesuita, se cantarà el Te Deum y per últim se reservarà el Sautissim solemnement.

Serà una festa lluhida còm totes ses que se fan à n' aquell hermos temple; y al ferhó à sebre à n' els nòstros lectors los recomanám qu' hey vajen, advertint que pòden guañar Indulgència Plenaria tots els qu' havent confessat y combré-gat visiten sa capella de dita Congrega-ció.

\* \*

S' altre dia se vá suscitá una brega à un tallé de sabatés que per lo original es

cèlebre; recordantmós el temps qu' à Roma hey havfa es Circo.

Conversavan dos joves sobre si sense *sopes* tendrian ècsit ses *bledes* y si sense *bledes* podrian fé unes bònes *sopes*. Després d' una acalorada questió y d' unes quantes paraules fòra de tò tractaren d' anarhó à resòldre à n'es Bastiò de Sant Geròni, armant allà tal escola de *pugilato* qu' era digna de veure per lo bé qu' heu seyan, apesá d' haverhí dèu ó dotze compaüons d' armes qu' heu estavan presenciant amb tota sa sanch freda; sense desferrá aquells dos cans buldòchs.

Es resultat no va essé altre mes qu' en *bleda* va posá fet una *sopa* de sanch à s' altre, amb uns quants còps de pedra que li va pegá p' es cap y altres parts del còs deixantló fet un Sancristo y amb sa séua manera d' assotá no podía teni enveja à cap sayó d' aquells qu' heu ferent tan cruèlment à Santa Eulalia.

\* \*

Per essé perfectament guapa una dòna ha de tenir trenta còsas y han d' aná de tres en tres.

Tres blanques: Es front, ses dents y ses mans.

Tres negres: Els uys, ses cèyes y els cabeyos.

Tres colò de rosa: Ses galtes, ses ungles y els llávis.

Tres llargues: Es còs, sa mà y ses truñelles (si en té.)

Tres petites: Sa boca, els pèus y ses oreyes.

Tres espacioses: Es pit, es front y sa distancia de ses cèyes.

Tres primes: Es còs, els llávis y els dits.

Tres gròsses: Els brassos, ses espalles y ses pantorrilles.

Tres fines: Els dits, els llávis y els cabeyos.

Tres imperceptibles: Es ballá, sa respiració y s' oló.

A n' es méu concèpte no impòrta qu' en tenga tantes, amb ses siguents n' hi ha suficient:

Que sàpia rentá, cosí y planxá ròba blanca.

Que sàa neta, coriosa y aseada.

Que sàpiga escurá, aguia y fregá.

Que no sàa respondona, pernetxadora y xoquinet.

Que sàa prudent, decent y callada.

À \*\*\*

La vaitx alcansá un dissapte qu' ella à comprá va sortit,

(Aquests punts suspensius callan tot lo que jò li vaitx dí.)

Ahí molt mudada anava y m' hi vaitx volé acostá.

(No son tants els punts que mires com galtades me doná.)

P. PASCUAL Y MOREY.

## CORRESPONDENCIA.

### Sr. Director de L' IGNORANCIA:

Lazareto de Mahó dia... dia... (casi casi ja he perdut es calendari) dia 17 de Juny (si mal no m' err) de 1883.

J' ha tres dies que som en aquest Lazareto y no sabem encara quant en sortirém. No sabem cap notícia, però diuen qu' els periòdichs de Palma tots trobán molt ben fet que mos hajan duyt aquí. ¡Cóm se coneix que no heu tenen sa pell! En canvi *El Bien Público* de Mahó duya un parte que deya que tota Barcelona indignada protestava quantre ses ecsagerades disposicions de sa Junta de Sanitat de Palma (\*).

Lo qu' es cèrt que nòltros estam dins aquest presidi (que se coneix que quant no heu ha ningú serveix de corral de bous y xots.) Els magatzems de fumigá estan plens d' excrements de aquests animals.

¡Y sap qu' heu es de devertit s' está per aquí! Cadascú hey diu sa séua. Un poquet de baraya y un poquet de bulla. Balls, cansons, y música, y borbès per un vent, y cadires y plats romputos per s' altre.

Aquest Lazareto pareix una ciutat despoblada que l' hem venguda à poblá. Y digan lo que vulgan, però més pareix un cementeri qu' altre cosa.

Tots estam bòns, gracies à Deu, y colera no n' hi ha més qu' es de sa bossa.

Axò sí, mos donan un pa que pareix, de tan bò qu' es, just suró passat p' es forn. De tot lo demés tiram per cantá y ja' u aclarirém.

Hey ha qui escriu una novela històrica original y desitjaría que L' IGNORANCIA facilitas ses séues columnes per publicarle. ¡Sap qu' heu serà de bòna!

¡Qu' amb salut mos vejém, seño Directó! No hem acabat sa paciència perque Deu no ha volgut. En vení farém més d' una xarrada.

Son servidó

MESTRE ESCRIVIU.

## PONGELLAS.

No heu vist may les ones blaves que s' empeñen desde ensora y l' una destruix l' altra y sempre en neixan y móren.

Y no arriban à sa plaça sino sols les de més fòrça y les besen amansadas y enseguida arrera tornan.

Així les coses mundanas l' unes amb l' altres s' empeñen y les que tenen durada prest les platges també besen.

Del mes de Maix les floretes reverdeixen al matí y mes tard el Sol las seca pero tornan reverdi.

Fins qu' un dia les escalda y ja no es tornan obrí fins qu' un dia les esfuya de vent fort un trebolí.

(\*) Cònsti qu' axò jò no m' ho invent. Es número del *Bien Público* de dia 15 me pòt gordá de menti.

Axi es la vida del homó que totduna d' entrarhí reverdeix com les floretes les floretes del matí.

Perque el Sol de nostra vida casi apenes ha sortit y la calor qu' ell escampa sots no se deixa sentí.

Pero quant mes el Sol puja los homos tornan mostihis y entra en sa veyès ja sech y no torna reverdi.

## PENSAMENTS.

Es fàcil trobá personnes que caminan p' es camí des mal per ignorancia, fàcil es també trobarne algunes qu' heu van per alguna conveniència, però es difícil trobarnè ni sòls una qu' heu vaja per convicció.

Ses millós balances per pesá ses nòstres accions amb equidat y justicia son la mòrt y l' eternitat.

Despreciá ses ofènzes per despreciá sa persona que las mos fa, no es humilitat sinó supèrbia refinada; s'ha de despreciá s' ofènxa però jamay s' ofensó.

Lo més mal que té es crimen es: que el qui ménos li veu sa séua fealdat y malícia es el qui amb ell està embolicat.

Es baf de ses passions es capás de ofuscá s' inteligiència més privilegiada. Vat' aquí com s' esplica que personnes molt emineents les veuen pegá qualche cuacavela.

MESTRE GRINOS.

## PIGRAMES..

—Ahont t'han feta s'endemesa? (deyan à un metge à un ferit.)

—A s' abdomen ó à n' es pit?

—Devant ca una mahonesa.

—Vint anys de casat, Martí, sense cap infant? —Es vè.

—Y sa mamay de vostè que tampoch no'n va tenir?

—Amos de negres, cruelets! (deyan à un de ma dura.)

—Si pech heu fas amb dulsura.

—Fent jugá ses cañes-mèls!

Un metge vaaconseyá à un malalt ecesereici; son fiy vengut des servici un fusell li presentá.

Un Alcalde va maná als bombés amb energia que fossen un altre dia à n' el llòch de s' averfa molt abans de comensá.

MESTRE GRINOS.

## PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

*Dimenge 21 de Juny.*

SANT LLUIS GONZAGA, CONFESSÓ.

*Coranthòres.*—Segueixen à Sant Felip Neri.*Funcions.*—A la Pietat adoracions al Santíssim y ses oracions à Sor Rosa; als Desamparats al Amparo de Maria à les 4 y mitja des capvespre; à la Mercè ecsercici de la esclavitut Mariana; à Santa Magdalena ecsercici de la Beata Catalina Tomás à les 6; à Santa Creu ecsercici de S. Lluís à s'horabaixa; à Santa Fè p' el patriarca Sant Jusèp.*Esemérides.*—1749. Va fer molt de fret. La pesta encara durava.

—1755. Varen tomar totes les llanties que cremaven en les capelletes del Bto. Ramon. Se fa averiguació per sobre qui son y castigarlos.

*Temps.*—Perillan bòries ó brusques.*Signes.*—Es sòl en Càncer; sa lluna en Libra.

—Els nins nats avuy serán caminadós; y ses nines falagueres.

*Dilluns 22.*

SANT PAULINO, BISBE Y CONFESSO.

*Coranthòres.*—Acaban à Sant Felip Neri.*Esemérides.*—1773 S' embarcà el Regiment de Guadalajara, de guarnició à Mallorca, per la conquesta d'Alger.

—1778. Vingué ordre de Madrid perque pagassen 400 y tantes de lliures per los gastos del relator en los pleits que duyan los qui firmaren quantre el que sonch Bisbe de Mallorca D. Juan Diaz de la Guerra y foren tota la noblesa exceptuat tres ó quatre cases y moltissimes de Comunitats y diu l'ordre que tots paguen, hasta els Caputxins que viuen de llimosna.

*Temps.*—Regularment plovi.*Signes.*—Es sòl en Càncer; sa lluna en Escorpí.

—Els nins qu' avuy naixquen serán sabis; y ses nines batxilleres.

*Dimarts 23.*

SANT JUAN, PREVERE Y MARTIR.

*Coranthòres.*—Comènsan à Sant Geròni dedicades als Sagrats Còrs de Jesús y de Maria.*Funcions.*—A les 7, s'ecsercici del Beato Alonso à Montissión.*Esemérides.*—1752. Per pòr de pèsta, del Molinar fins el Cap Blanch y de Santa Catalina fins à Calvià posaren barraques de 100 en 100 passos y axí mateix per tota la restant costa de l' illa. Dins cada barraca hey posaren 2 homes de guarda manestrals ó pagesos per gordar que no desembarch cap bastiment y cada vespre anava un cavallé ó ciutadà à visitar les guardes. Tenian fusells roveyats y ningú los sabia manetjá. La major part de guardes dórmisan quant hey anava la visita y alguns estavan borratxos. A dites guardes no los donavan cosa alguna. Ells se havian de mantenir.

—1755. En el Pou dels Porchs, terme de Muro la mar tregué à terra 23 peixos de disforme grandaria. N' hi havia que tenien 25 canes de llarg. Los mataren à destralades y en feren oli. Se creuen qu' eran peixos mulàs.

*Temps.*—Segueix boyros.*Signes.*—Es sòl en Càncer; sa lluna en Escorpí;

—Els nins nats avuy serán bons cassadós; y ses nines tendrán rusca.

*Dimecres 24.*

EL NAIXEMENT DE SANT JUAN BAUTISTA

*Coranthòres.*—Segueixen à Sant Geròni.*Esemérides.*—1755. Caygué mitja part de la Costa de la Sèu. No hay hagué cap desgracia. Eran les 11 de la nit.*Temps.*—Segueix plovi.*Signes.*—Es sòl en Càncer; sa lluna en Acuari. —Els nins nats avuy serán bons pintós; y ses nines bones per mestres.*Dijous 25.*

SANT PRÓSPERO Y SANT ELOY, BISBES.

*Coranthòres.*—Acaban à Sant Geròni.*Funcions.*—A Sant Felip Neri, s'horabaixa, à Nòstro Señor Jesucrist.*Esemérides.*—1732. Participà el Sr Comandant D. Patrici Laules al Sr. Bisbe y al M. I. Capitol que la expedició marítima que s'aprestava en Barcelona era quantie mòros y axí que fessen rogatives. La Ciutat passà à la Seu pera suplicar al Capitol dites rogatives. Ambos acordaren que el dia de Sant Pere se tregués patent tot lo dia el SSm. Sagrament y qu' acabades les hòries canòniques se fés estació y que à s'horabaixa se fés processó amb el Santíssim *per ambitum ecclesiae* cùm axí se feu amb assistència del Sr. Comandant Intendant y Retgidós y acordaren també que el dia 30 se tregués N. Sr. en Sta. Eulalia y corregués el torn per les altres parroquies y convents.

—1752. Hey va havé les següents desgracies. Un carreté morí devall es carro demunt es pònt de la Soledat. Un hòmo que s'afeytava en la barberia del Sr. Llinás de la Plaseta de Sant Nicolauet es caygut mòrt. En l'arraval de Sta. Catalina una nina de 6 anys s' es aufegada d' esquinència.

—1772. Vingué ordre del Rey que la Universitat de Mallorca se digués literaria y Real, y no Luliana.

*Temps.*—Caló y homitat.*Signes.*—Es sòl en Càncer; sa lluna en Acuari;

—Els nins que neixerán avuy serán vius; y ses nines cabiloses.

*Divendres 26.*

SANTS JUAN Y PAU, GERMANS MARTIRS.

*Coranthòres.*—Comènsan à Sant Felip Neri dedicades al Sagrat Còr de Jesús.*Esemérides.*—1752. Va ploure molt tot lo dia.

—1755. Fugiren els presos del Castell de Bellveu, haventse espanyats dos que caygueren. Eran 38 y sojiren per sa capella.

*Temps.*—Pesat.*Signes.*—Es sòl en Càncer; sa lluna en Acuari.

—Els nins qu' avuy neixerán serán torpes; y ses nines endressades.

*Dissape 27.*

SANTS SISTO, ZOILO Y ELS 7 DURMENTS.

(Dijuni. No pòden menjá carn.)

*Coranthòres.*—Segueixen à Sant Felip Neri.*Esemérides.*—1754. Morí el Dr. Guillem Serra Pre. olim Rector de Llumajó, Examinador Sindòdol y absolutament el més eminent teòlech qu' hey havia en Mallorca, axí escolastic dogmatich cùm moral.

—1782. Morí lo Exm. Sr. D. Joaquín Mendoza.

*Temps.*—@ Lluna plena à les 11'29 del matí.*Signes.*—Es sòl en Càncer; sa lluna en Capricorni. —Els nins qu' avuy neixerán serán nets; y ses nines atxacoses.

## PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIPICH.—*Mala pastura, mal bestiá.*  
SEMBLANSES.—1. *En qu' es estret.*2. *En que té maneta.*3. *En que té rams.*4. *En que n' hi ha amb ventaya.*XARADA.....—*Ca-pell.*PREGUNTA.....—*Sa gana de menjá.*CAVILACIÓ.....—*Bordoy.*FUGA.....—*N' hi ha que tan joves son y companyia han trobada; y jò que som tan granada y' no'n tròp, y mon cor se fon.*ENDEVINAYA...—*Una alhaca.*

GEROGLIFICH.



SEMBLANSES.

1. *En que s' assembla un jay á un metge?*
2. *Y un metge á un papa?*
3. *Y un papa á un tassó de gelat?*
4. *Y un tassó de gelat á una escudella de bròu?*

XARADA

*Sa primera tú la tens y jò també y es meu fiy; segona, tercera y cuarta la tròbes en els molins si los llevas una lletra; y es tot qu' es reuey precis à ningú que 'l pren li agrada porque té pò de morí.*

PREGUNTA.

*Qu' es lo que més saben fé totes ses dònes?*

CAVILACIÓ

GROSOTE

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge

FUGA DE VOCALS.

Q..lq... :ll.t. d. d.r.r.  
p.r q.. s.. t.t l. m.n  
y s. l. m.r.. d. c.r.  
j.q..n c.m.r!.. S.n.r!

ENDEVINAYA.

D' hivern som un tronch. D' estiu som un Rey ben coronat y en vení el mes de Setembre una vila amb cases grans plenes d' atlotes sanes qu' à tothòm los son de grat.

*(Ses solucions dissante qui vé si som cius.,)*

## CUENTOS MALLORQUINS

D' EN PERE D. A. PENYA.

Se baratan amb dues pessetes á sa llibreria de sa Viuda y fiys d' En Pere J. Gelabert, Pas d'en Quint, n.º 19.—Hey ha rebaixa de preus p' els qui en prenen molts.

20 JUNY DE 1885

Estampa de sa Viuda y fiys d' En P. J. Gelabert